

no iijunctum: et ipi impas vi intus e' illis insidiam
ad ducionem i' caput. Nihil? p'ia ee utaq' no' separatum,
et generatos lapidi' rei generantis. His fratribus.

1°. n'ha' resolutio' p'ia e' aia' insidiam
iijunctum n' est in fondo, q' adheret in ipa' aia' se et inq'
p'ando: atq' ee' p'incipali' im? i'currit q' i'cursum p'incipali'
cum suo insidiam iijuncto in fondo q' apponendo ad unum q'ia'
: q' aia' im? i'currit cum intus ad ducionem intellectionis.
Major d'ict' ab autoribus supra citatis n' i'bat ex supra
fratribus: ista apte colligit.

2°. aia' influunt im? in vitalis apper:
aia' ee' intellectio' a' vitalis apperco; q' aia' im? influunt in
intellectioem. Major d'ict' apte 2°. de aia' q' p'et' exp'ie q'
n'ima d'ictio de opera unius vitalis p'ia im p'iet' apper:
aia' d'ictio, q' n' n'ima' fixo obtutu' aliq' d'ictio, aliq'
n' audit' illis: atq' si aia' n' i'currit ad has apperco'
nula d'ictio' ee' q'ia' p'ia ee' inuicem independentes se in
p'ient: q' s'icim? q' aia' sit im? appercoem vitalium
p'incipium factum.

Q' op'ia' ag'ione' q'm tenet d'ictio'
D. ab. 10. q. 1. act. 7. s. 4. q' n'ham n'iam exp'edo.

currit lib. 4. q. 1.^a art. 2. § 6. D. q. 5. art. 1.º n. 70.
 Dum esset intum separatum a p^oie cognoscere. Valencia l. 1.^a
 disp. 1.^a q. 12. punto 3. d. 1.^a 2.^a Disp. 1.^a q. 3. punto 1.º
 § solent. Salay l. 1.^a 2.^a q. 3. tra. 2. Disp. 5. sect. 6.
 opponit 1.º intum est p^oie vitalis ex parte rei activa: q^o sine ac-
 tuali a^o influxu habet alicuius vitalem apperacionem. Quod
 calor separatus ab igne positus ille in aqua id est n^o indiget
 igne, q^o ignis est cum id est succret ad calorem alium, q^o
 idem calor est principium effectuum ad alium calorem p^ouendum?
 q^o si intum est principium effectuum intellectualis habet sine
 igne a^o itam p^ouere.

Respondendo istam ad illius p^oie

nego a^o r^o n. cur calor n^o indiget succre ignis est q^o tunc
 semper calor alius n^o est vitatus p^ouendum, D. q^o in positio-
 nate est instrum separatum, si n. calor est vitatus p^ouendum
 est alius est instrum i^o iunctum in apperando indiget succ-
 re ignis. At intum p^oucture est trum vitatus, d^o est instrum
 a^o i^o iunctum in p^ouendo p^ouendo. D. id est flagitat a^o i-
 unctum. accipit n. ab auctore i^o vitalem dependentem ab
 actuali a^o influxu, et a^o i^o 2.^a vitatus sua apperacione
 q^o dicit dependentem ab actuali influxu d^o 1.^a

Oppone 2.º cessatio unius p^oie ab ay =

esse in alia p[ar]te n[on] conata apparet n[on] quirit ex eo
 q[uo]d aia s[er]uat ad app[er]sio[n]em p[ar]tium: q[uo]d illa cessatio n[on] e[st]
 signum talis s[er]uat. H[oc] a[ut]e q[uo]d illa cessatio quirit ex eo q[uo]d
 spiritus vitales ad unum sensu[m] attracti. alium sensu[m]
 deserat. H[oc] attracti ad sensu[m] p[ar]te[m] videndi deserat sensu[m]
 p[ar]te[m] audiendi: et ista attractio n[on] fit in: aia, complet ag-
 ra attractiva talium spirituum: q[uo]d illa cessatio nullo m[od]o quirit
 et ab aia

Regardo a[ut]e ad illud q[uo]d dicitur l. 1. cap.
 Mai. ap[er]t. n[on] ex actio[n]e n[on] s[er]uat in illis app[er]sio
 p[ar]te[m] audiendi, et t[er]m[in]o p[ar]te[m] intellectiva n[on] indiget illis p[ar]tibus:
 q[uo]d illa cessatio n[on] quirit ex defici[ent]ia spirituum. 2. d[icitur] t[er]m[in]o n[on] s[er]uat.
 Ita Mai. nego Mai. cum n[on] illa attractio fiat ap[er]ta attractiva
 q[uo]d e[st] instum aia, dico aiam cum illa in: et s[er]uat ad illam
 attractivam, app[er]t[ur] et tunc ex cessatione de l. 1. ad ultimum q[uo]d
 tunc colligit s[er]uat in unum aia cum p[ar]te[m] ad app[er]sio[n]em illa:
 n[on]

ab ip[s]o l. 1. p[ar]te[m] v[er]itatis e[st] nobilior s[er]uat
 p[ro]ducendo, et t[er]m[in]o n[on] sufficere ad effi[cient]iam p[ro]ductivam, si alia[m] talis
 effi[cient]ia sit vitale p[ro]ducendo, q[uo]d effi[cient]ia vitale p[ro]ducendo indiget
 aia in: s[er]uat, et n[on] p[ar]te[m] instum, q[uo]d nobilior s[er]uat, q[uo]d
 s[er]uat vitale p[ro]ducere sine s[er]uat aia: p[ar]te[m] t[er]m[in]o p[ro]ducere
 s[er]uat, et instum abdicionalia Dei n[on] vitale sine s[er]uat s[er]uat

146

Collegio 2.º esse illud plenius asseritum.

nullem subiam eē in un. principium suorum vigorosam apper
 ceam, n̄ regere aligū subiam illigū d̄ angulum eē in un
 principium, q̄ in̄ d̄ n̄ adigūte īcurrat ad unū apperū:
 Et t̄m̄ regere subiam aligū p̄e eē in un. d̄ adigūte p̄vise
 quim suorum apperū, q̄ n̄ nulla subia p̄it apperū q̄ se seram
 d̄ sine vltio et in̄ īcussente ad ead̄ apperū.

Collegio 3.º n̄ eē ead̄ eam in vltibus

apperūibus d̄ p̄oī q̄ ad impeditum : q̄ d̄at̄ alig p̄oī
 da subdiciata, et n̄ sat in suis apperūibus p̄fectiōis, et se
 n̄ impediunt, et p̄atūy p̄vissent : ita se h̄nt in̄ d̄ vltio. Un̄
 n̄t m̄iam ī q̄ p̄fectiōis d̄ attentissima in̄ d̄ agnīe quib̄
 d̄cum vldet, n̄ sequit̄ cessatiō apperūis in vltate, et p̄atūy d̄e
 h̄ nec̄, et d̄at̄ amor p̄ctificus.

Caput 2.^m

D̄ intellectio p̄cedere p̄oī ab in̄ter separato ab
 aiā?

Q̄ hoc ex d̄it̄ f̄ide resolut̄. B̄m̄ reḡ ista suam d̄sp. 12
 lect. 5. q̄ ait h̄nc eē aiā eniām. Vases 1.º 2.º d̄sp. 9. īq̄

200. Conind. 2. Decia ap. 3. q. 4. act. 3. §. finali. *Tract. 1°*
 l. 1. §. 4. supra. *Tract. 3. Decia* *Sup. 1. q. 2. §. 2.*
 l. 1. §. 1. *intus* e' in *l. 1. m. a. d. i. j. unctum* tam in *q. d.*
q. m. in apperando ad p. d. u. t. i. o. n. e. m. i. n. t. e. l. l. e. c. t. i. o. n. e. m. : sed dum e' ab *ai. a.*
separatum n' pot' hui' rei' in *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* nec in *q. d.* nec
 in apperando §. 1. n' in *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* nec in *q. d.* nec
 ab *separato* int' *separare* pot' : §. 1. n' pot' *intus* *dicere* *intus*
em *intellec. t. i. o. n. e. m.* .

Oppositum docent *ai. j. q. d. accerunt* *ai. m. d.*
separare int' *ad* *intellec. t. i. o. n. e. m. q. d. ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti*
§. 1. h. e. op. i. n. o. n. e. m. argu. l. 1. m. a. d. i. j. uncti *ab* *intus*
ut *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *separato* *ab* *ai. a.* : §. 1. ex eo *q. d. intus* *est* *ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti*
in *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* , n' *separat* , *q. d. n' pot' separatum* *ab* *ai. a.* *dicere* *intus*
separatum . *Ab* *ai. j. q. d. est* *decisum* *q. d. separatum* *ab* *intus* :
fiat *organizationali* *q. d. videt* *app. n. o. m. e. m. ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* : §. 1. *in* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti*
ut *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *separatum* *pot'* *videre* *ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *ai. a.* .

Interrogando *ai. j. ad* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *q. d.*
am *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *supra* *n. o. m. e. m. l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *ai. a.* *q. d. d. u. m. t. e. m. a. s. e. m. i. a. n. e. m.* n'
pot' *se* *analogia* *ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *ai. a.* *q. d. q. d. a. m. ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* : §. 1.
in *re* *aut* *sunt* *ut* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *ai. a.* , *aut* *ad* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* , *aut* *ad* *l. 1. m. a. d. i. j. uncti* ,
§. 1. de *ai. j. q. d. p. r. i. n. c. i. p. i. j. e. g. i. m. u. s. l. 1. m. a. d. i. j. uncti* *q. d. 18. q. d. i. n. t. e. l. l. e. c. t. i. o. n. e. m.*
on *i. l. l. y. s. e. p. a. r. a. t. u. m. d. i. c. i. t.* , n' *separat* *pot'* *intus* *dicere* *intus* .

144

actio preparatum, q^a sunt actioe ppie vitale, q^a =
cre debent a principio vita s. aia sijnuncto.

In fine hinc n intellectum intum

et aia sijnunctum, si in illo pducatur saptum, ad quon
ipse intus sciverat active, ni aliq aia sciverat. q^a
aliq actio, qu intus abidionibus pducatur illum saptum, n
est vitalis, cum n est ab aia vit. sm. nec aia si dicit
bi ipse saptum pducatur sine intus, pot intelligere: q^a obui
limitatione in pfecta sine istis intelligere n valet. Ita p
ter h. gy. lib. 7. q. 8. art. 1. s. q. no 7. Murcia 3. de aia
de p. 7. q. 3. s. d. q. 7. s. 4. q. 7.

Caput 3^m

Intellectio pcedat ab ipse intelligibili: ut
a principio et in. sicut?

Q^d pposita paff: sicut comunitate aie. Conimb. lib. 1.
de posterioribus cap. 2. q. 2. art. 2. s. 3. do d. art. 6. s. no
6. s. b. Media 1. pi q. 12. art. 2. disp. 1. s. q. 4. tr. Vasa
Suavia d. aliq apud sicut h. gy. lib. 6. pi 1. q. 3. art.
4. s. 2. s. b. q. 2. intus s. ipse sicut in actu 1. ad

intellectuam dicendam: et eis fieri per vim agentis intellectus in actu 1. ad effectum est ibi principium agendi talem effectum: quod spiritus est principium intelligendi atque ad eo intellectus: quod in representatae spiritus imperio intelligibili assimilatur, et effectus eius est.

notas

In iam notam aduersam docet. Dicitur
 2. de anima cap. 9. q. 12. ubi alia dicitur quod hoc certabitur.
 ob id uultur non sicut effectus ad actus uultur: quod
 ob id inter, ad actus inter: quod nec spiritus imperio quod anima
 anima sicut effectus ad actus inter. Sicut est in 2. q. 1. ad
 articulo 1. 2. de 3. b. Suarez in Meth. de 12. sect. 3. et
 17. ista tenet apertitate rei.

Regardo istam in re dicuntur
 et tradit ab aliis. Quod uultur est pia implet ad sua actus
 unum non indiget alio principio ad determinat ad adiectum. Illud
 u. est pia implet et idem est et sicut in: ob id spiritus
 et vim implet ad sua appetit: et de hoc ipso maior ratio
 danda est, quia sicut uultur sicut implet in inter. Illud
 igitur respondet bonum quod est uultur ob id hanc rationem in fine
 alij: necum quod est illud ob id hanc rationem in effectum
 regim. Sed non sicut effectus: hoc maxime.

Quam patitur anima dicitur in 1. q. 1. cum
 ad meum uultur non factus in in ob id amabile, ita inter non factus

in obm intelligibile un^o q^o abm amabile p^o p^o uol^o
 ti in agnosc^o int^o, in q^o representat^o abm iunior^o seu amabi-
 le n^o indiget uol^o aliq^o int^o in se, q^o fuerat int^olect-
 to: at abm int^o, q^o e^o intelligibile n^o fit int^o int^o-
 ibile, nisi q^o ipsum abm sit p^o intelligibile, p^o p^o p^o
 in e^o uol^o, q^o fiat intelligibile in e^o int^oionali: iam uol^o int^o
 q^o abm n^o e^o uol^o p^o p^o int^olectibile, indiget p^o in
 q^o intelligibile p^o p^o.

Alij ad r^om e^o p^o p^o n^o r^o
 q^o s^o uol^o ad uol^o, q^o alia s^o s^o, et uol^o, q^o
 s^o in e^o genere, ita ut uol^o p^o uol^o uol^o
 ad e^o p^o aliq^o n^o uol^o. Un^o q^o q^o n^o s^o
 p^o uol^o, q^o q^o int^o s^o, ad int^olectibile, p^o h^o
 e^o s^o int^o ad e^o p^o, q^o p^o ex^o, non s^o
 p^o uol^o uol^o p^o p^o s^o ad Genera^o
 e^o p^o et e^o p^o. In uol^o sunt d^o q^o
 q^o p^o aliq^o p^o p^o dist^o: q^o e^o.

G^o C^o

Parati intellectio cu suo obto
 Caput 1°

Quid intellectio parati obto p^o p^o p^o p^o
 uol^o p^o p^o?

Suppono intellectum eandem existere nō pōt variato ob-
jecto principali. Et aut obiectum principale seu primarium, id est
quod cognoscitur. Sed suppono quod obiectum principale est in specifi-
cans intellectum, seu scriptum: atque variata in specificativa
implicat manere in actu, quod est eandem specificatōem: quoniam
implicat manere eandem intellectum, variato obiecto principali

Quod igitur dicitur de obiecto secundario, id est
obiecto, quod cognoscitur ex vi alterius; quod est effectus quod cog-
noscitur ex vi eandem cognitionem ex vi eandem cognita. Sed variato ob-
iecto secundario intellectus existere quoad intellectus? Et
negativum variato nō obiecto et secundario, nec variato actu in-
tellectus, seu scriptum. Ita Juvencus lib. 2. de attributis
cap. 26. De angulis lib. 1. cap. 6. artic. 10. Vases 1. p. de
sc. nō 3. Sales 1. tome 1. d. 2. trac. 2. disp. 4. det. 11. Ca-
teris 1. p. q. 12. puncto 6. ut p. obiecti resolutionis.

Notandum 1.º aliquid dari varietatem in
obiecto cum augmento et diminutione, ut si intelligam ex vi cognitionis
sit quod magis, et tunc tunc cum antea intelligantur 7. minus.
Notandum 2.º potest dari in obiecto varietatem, quod dicitur aug-
mentum, et diminutionem, ut si cognoscam eadem ex vi eandem cog-
niti cognoscam 7. minus. A. B. C. D., incipiam cognoscere ma-
rem, 8.º. E. et desinam cognoscere marem. A. B. Obiectum
augmentatur, nec minuitur manet nō semper hinc 7. minus:

augmet in variacione . q. a. mes. E. & alius dicitur amare
h.

Q. q. a. ad intellectus quibus po-
it variato abbo . q. augmentum, seu meritiem . P. neg. ita
autem supra citati . P. q. a. talis intellectus eo ipso qd intui
adequate in se habet nec . nit in ipso suum effim factum ad equit?
q. a. manifestat intui qd qd . p. it . d. sed et illum intelligen-
tem sui ad equit . abbo . : q. a. implicat p. a. d. n. o. aliq. am-
plius . P. d. n. o. aliq. n. o. manifestare . h. i. q. a. p. it . q. a. p. it
ad equit . p. a. ita in suo abbo n. d. distinguit ab ipso facti
ad equit . : q. a. si intellectus ad equit e. in intui ad equit in
tui comunicat suum effim factum . P. a. ita et . p. it . q. a. p. it .
aliq. ad equit . intellectus e. manifestare suum ad equitum
abbo intui . : q. a. si habuit illi suum effim factum ad equit-
tum manifestat illi suum abbo ad equitum . 2. a. ita inde
ostendit . q. a. sine abbo augmentis, sine minus, iam n. o. na-
rebit ad equitum . : q. a. si intellectus maneret, d. abbo auigeret
augmentum & meritiem, n. p. it intellectus manifestare intui
suum ad equitum abbo . : igitur cum n. p. it ee in intui, qd qd
illi comunicat suum factum ad equitum effim, d. manifestat a-
d equitum abbo, n. p. it quibus in intui, si abbo ita variat.

Colligitur: nam hanc resolutionem into-
lige et spiritata ab edata Dei p. a. am . n. o. d. n. o. requirit

scire ut in factis posita in subto distinguat aut
sibi facti nō pōt et scire, ut ille intellectus representat
intelle abto nō sibi ac cogitum? ob augmentum dō ab min
acim, nec dū pōt deesse cōm factum ad habitum sibi
quem nōrō pōtore nōr, et pōtore nōr. l. 1. q. 19. pōtore
cap. 2. q. 4.

Adijes 2. visionem beatam nō pōt repone
tore nō dō, nō illas creaturas, q. ex suppositō pōtore
pōtore fuit repentio gerendum nec. illas semp representat
nō dō: neg. pōtore auctoritate beati, im. nec auctoritate dei
in representando. q. ab utraq. dependat in extendo. dō
pōtore nōrō resolutionem nō sed de abto primario, et et dō
auctoritate aptine pōtore.

Caput 2^m

Est intellectus mutato abto qn augmenti?
minuati? pōtore ualeat?

Q. 1. e. Est intellectus pōtore mutato abto sine
augmento? minuati? Neg. Ita auctoritas supra citata.
pōtore q. de eod intell cum aliqua intellectioi inuicem, nōr
affirmari, et negari eod pōtore: atq. si eod intellectio pōtore
fuit uariato abto sine augmento? minuati, eod pōtore
affirmati, et negati de eod intell cum eod intellectioi.

g^o ad intellectus variato sic abto consistere negt. Ibo Mein
 q^o ip^o intell^o videtur illos q. movet. S. B. C. D. E. un^o aut
 aut dicesse intell^o videtur in^o q. movet, merem. A. : d^o d^o in^o
 videtur illos q. movet. B. C. D. E. un^o aut dicesse; intell^o
 n^o videtur merem. A. : g^o si ad intellectus consistat variatob =
 to sine augmento & merutione, idem dicitur de eod intell^o
 in variato & informato ad intellectus affinitate, & negabit?

Collige hinc 1°. n^o est eand passio in

in sp^o imp^o, & in cap^o : imp^o n^o ill^o qm^o est angel^o
 d^o hinc p^o sit sine sua materia : scire ad cogniti^o Pat^o d^o
 qm^o antea n^o scirebat; ex eo tal^o qd^o Petrus d^o novo sciret
 q^o cum sit principium fieri sine sui materia p^o sciret
 ad id p^o d^o d^o antea n^o scirebat : ut p^o in Deo,
 q^o sine sua materia, affectus sciret intempore ad aff^o q^o q^o
 dicit ad extra : et sp^o cap^o n^o affectus, ut fact^o redd^o
 intell^o intelligentem, un^o impossibile e, qd^o sine sua materia ma-
 nifestat intell^o d^o novo aliq^o, qd^o antea n^o manifestaret.

Collige 2°. visionem qm^o Petrus ill^o

in speculo vidit sine macula & visionem qm^o vidit cum macula
 n^o est unam d^o eand. q^o scire negt^o dicesse d^o novo macul-
 am, qm^o ip^o macula mittat in intell^o sui sp^o qm^o inf^o d^o.
 Eicit visionem macula : atq^o ante qm^o macula est, d^o videtur in
 intell^o Petri ill^o, & patet ip^o macula mittere sui sp^o

g^o na oculus aliter macula visionem: g^o gn dicit uisionem Petri cum macula et dicit dicit uisionem ab egi
uiebat Petrum sine macula, ut liquet.

Q^o 7^a

De intellectu intuitiuo & abstractiuo.

Caput 1^m

Q^o 1° sit intellectio intuitiua.

Q^o 2° i parte intellectio intuitiua describitur? Respondetur ex d^o
Gualterij tom. 1° in 3^a p^{ar} disp. 27. sect. 2. d^o 2° d^o d^o d^o
16. n° 17. Vnde 1° p^{ar} disp. 174. cap. 1. d^o Fundam^o disp. 16.
dicitur sect. 2. Intellectio intuitiua est im^m cognitio rei in se; ut
intenti; d^o im^m ab omⁿ ipsam p^{er} se p^{ro}porionatum & illud p^{er}
ppia sonant. Istius descriptionis Conditio ex illius exploratione
& p^{ro}batu^r uidebitur.

Explic^o 1^m partem / cognitio im^m rei in se
p^{ro}batu^r excludit cognitio n^o attingens ab omⁿ p^{er} in se ipse im^m, ut
attingens illud in q^{uo} tergin^o in medio p^{ri}us cogito. Vnde
intellectus cognoscit q^{uo} in co^o p^{ri}us cogita, n^o inhibere uolens
trachite q^{uo} im^m intelligit. Explic^o 2^{am} (et ext^{er}ij) p^{ro}batu^r
p^{ro}batu^r cap^o dicitu^r cognitio terminata ad ab omⁿ possibilitate p^{ro}

eia, q' nulla dicit tempore p'nti p'nti, & futuri existit, &
 representat' eorum. Un' q' in intell' alleg' cognoscit rem q' nunquam
 fuit nec e, nec futura e, n' illam intuitiva deprehendit. Ex=
 pono 3^{am} portam [adim' ab om' est] q' hanc portam cog=
 nit' cognos' rei q' sp'is aliorum. Un' q' in intell' cognoscit abm,
 q' p' piam sp'iam mittere regit in ipsum intellum, nec aliq' e q'
 p'ionatum, ut p' se iuraret ad sui cognosim, n' illud, uisus intell'
 intuitiva.

Pro singulari p'is i^{am} cognos' in^a rei
 in se, n' e' abstractiva: g^o e' intuitiva. Itia e' bona
 q' cognos' intell' e' e' abstractiva & intuitiva. Pro om' cognos'
 abstractiva e' cognos' in alio e' q' aliorum sp'is: sed cognos' in^a
 rei in se, nec e' in alio, nec q' aliorum sp'is ut p'at' g^o cognos'
 in^a rei in se n' e' abstractiva: g^o e' intuitiva.

Inferes 1° cum ciii Iti. Deum cognoscere
 intuitiva futura, q' cognoscit ea in^a in se ipsis, & n' t'm
 eia diuina, in qua ipse futura inuenit' stinente.

2^{am} ut cognos' sit intuitiva n' sufficit
 ut in^a rei in se, nec q' attingat eam sub iacta signate:
 q' agnit' q' attingat eam sub iacta exiute: itia e' q' hinc, in
 p'babito cap. 2. initio q' intellectus intuitiva e' cognos' rei exiute
 Inferes 2° Deum n' cognoscere possibi=

intuitiva, q. in Deo n. regnat spm, cum etiam recipere
 sequat q. illi repugnat: istitui q. spm in actu l. cum san.
 per nec: ut in actu 2. cognoscit: tu n. pot cognoscere in
 inse in actu exercito, xii qd alig nō in se e, D in actu ex:
 creito: atq. possibile nullo mō sunt inse igit in actu ex:
 creito, et tū in Deo: g. Deo n. pot cognoscere possibile
 in se ipso in actu exercito, aq. in. regt illa cognoscere in
 intuitiva.

3. am
 cognitio intuitiva e, q. res videt
 in se in. D ut ceteris: atq. nula res videt in se in. at ext:
 eius, q. ad sui naturam n. scuratur e, per e. q. suam spm
 spm: g. nula res videt intuitiva, q. ad sui naturam n.
 scuratur e, per e. q. suam spm spm. Igit. q. p. d. l. in
 ligit. i. e. illa q. representat ab h. q. p. d. s. i. a. l. i. q. ut in d. o. e.
 ta d. in creatura. J. d. i. a. q. i. a. s. u. e. d. o. u. t. a. b. a. b. o. s. e. a.
 Deo, p. e. e. q. a. c. c. i. n. g. i. n. f. u. s. a.

Inferes 3. Petrum positum a sigi:
 one speculi videt intuitiva in se d. in. e. q. in. i. c. a. r. n. e.
 ad sui visionem q. spm, qm esse emittit, q. ad ocula videt
 illius, cui Petrus abigo e, reflectit. Un. n. videt spm
 q. n. e. l. u. i. s. a. d. c. a. r. n. a. t. a. s. e. i. p. s. e. P. e. t. r. u. s. i. n. s. e. d. i. n. t. i. u. i. t. i. v. e.
 intuitiva ut dixi.

Ita singulas partes q. p. o. s. i. t. u. m. e. s. t.
 at h. e. q. q. a. p. p. r. i. o. r. i. s. s. e. h. i. s. i. n. d. i. c. t. i. s. m. a. g. i. s. c. o. n. s. e. r. v. a. t. i. t. u. r.
 q. n. q. i. n. t. u. i. t. i. v. e. p. a. r. t. e. m. c. a. r. d. o. e. i. s. i. l. l. a. m. v. i. d. e. t. q. v. i. s. i. o. n. e. m. J. c. o. s. t.

cognitionem intuitivam: Dicitur ista visio a se in se: qd
 cognitionem intuitivam non requirit qd sit in se. Sed in
 autoritate Divi Th. 2. 2. q. 17. art. 3. in corpore. Dicitur
 qd digitus qd videtur in manu non videtur in se, sed in alio: qd
 prout candore, qd videtur in candore non videtur in se, sed in alio: can-
 dore.

Prout cum Malina: ibidem art. 6.

Resp. unica qd x. hinc regardo minorem, qd ad cognitionem in am.
 In se sufficit qd illud qd se cognoscit, in se. Dicitur in dicitur
 alio prout cognoscit cognoscit, sive alio qd illa qd sicut
 talem cognitionem ut ad equa talis, ab hinc sive non sicut angulus an
 in se cognoscit. Patet qd qd qd qd illi representat et Paulus
 et Joannem: igitur Divi Th. intelligens a se de cognitione in se.
 ad equa, quia res aliter cognoscit in se. s. scorsim ab alio, cur
 in se sit prout se non in se a se non cognoscit candore prout in se
 sicut in se et reponit a unita aliter qd, Dicitur scorsim, et ut qd
 res cognoscit.

De color in color aliter color

color videtur, et sic intelligitur: Dicitur non existit, existit, existit
 in qd ratio intuitiva non terminatur ad rem existentem in a-
 liquo die temporis. Prout cum Suerio 3. de via 12. no 7.
 Distinguendo Th. secundo de colore quem intus videtur
 ibi in illo corde: regardo de colore aparente, quem re-
 na ibi oculis videtur: color non aparente corde ibi a existit
 nempe sua illa facta modificata qd prout qd coloris cor-

oculi, n. u. et apparentij. Un' illa visio est intuitiva et
 loquij oculi, in apparentia n. in realitate, q. intus associat.
 ea dicitur, d. videt oculum hanc intuitivam notiam esse.
 hic coloris v. i. : quem admittit si oculi videt auriculam in
 thy indicaret oculum videre aurum, d. visio est intuitiva
 de auricula seu de auro apparente, d. n. de auro u. d. reali.

Ita 3. si ad notiam intuitivam re-
 quiritur d. abtm scirent p. se, q. sui spm. : requiritur
 iste scirent ut aia instrati, Est aia principali : notiam
 dia pat. : g. n. requirit. Glo 1. am. p. m. n. illa divina scirent
 et ut abtm ad visionem beatam p. se d. in. : d. n. n. d. in
 statij visioni, aliq. est Deus instrati intus creati : g. n.
 requirit scirent ut aia instrati. Glo 2. am. p. m. n. si d.
 a sumat Petrus Bonum instratum et instrati ad p. d. videns :
 p. m. ipsius Petri in oculis Pauli Ulyssione comensati, Pauli
 est scirent visionem intuitivam Petri : d. n. Petrus n. scirent
 videt et aia principali et pat. : g. n. requirit scirent ut
 aia principali.

D. distinguendo hanc si m. intelligit q.
 scirent videt semp. in aia instrati, d. semp. in principali, nego
 hanc si intelligit q. d. pat. in unij, d. ad hanc 3. d. hanc
 un. negat. n. n. : q. d. ad hanc p. m. supposita d. hanc pat. n.
 scirent in aia instrati, d. in principali, d. q. d. hanc
 et ad intuitivam notiam et aia b. n. pat.

Cap. ut 2. m.

Quod sit intellectio abstractiva?

1° hoc videlicet facile solui poterat. Quod intellectio abstractiva est cognitio n^a rei in alio, q^o n^o requirit exist^o ipsius rei, d^o ad q^o ipsa res nec p^ose in^o, nec p^o ip^om p^oiam occurrit. *Pl^o q^o d^o d^ois nat^o q^o n^o est intuitiva et abstractiva: et nulla intellectio n^a rei in alio, q^o n^o requirit exist^o rei, d^o ad q^o res n^o occurrit nec p^ose in^o, nec p^o ip^om p^oiam et intuitiva: q^o d^o d^ois est abstractiva.* *Pl^o*

Pl^o p^o singula p^o Pl^o 1° cognitio est

futuri cogniti in sua c^o abstractiva: et de abstractiva est ex eo q^o sit n^a p^o mediant^o c^o, in q^o p^o ip^om cognita cognoscitur: *Pl^o d^o d^ois: q^o cognitio n^a in alio est abstractiva.* *Un^o colligit^o 1° Deum cognoscere abstractiva o^oia futura, q^ontumq^o illa cognoscit in ip^om p^o d^o d^ois: nam ut futura in se ip^om futura cognoscit, intuitiva illa cognoscit ut d^o d^ois cap. 1° & in fine 1°.*

2^a Pl^o q^o ex eo requirit^o exist^o in re

agnoscenda, q^o n^o p^oit in se d^o d^ois exist^o terminare aliquid cog^o n^o in se: atq^o intellectio abstractiva n^o terminat^o ad rem in se d^o d^ois: q^o n^o requirit exist^o rei. *Un^o colligit^o 2° Deum p^o d^o d^ois cognoscere o^oia possibil^oia abstractiva q^o ad hoc cognoscit^o n^o requirit^o exist^o p^o aliqu^o d^o d^ois tempor^ois. In^o ita sol*